

ՀՀ ԿԱ պետական եկամուտների կոմիտե

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 18/8

31 մարտի 2017թ.

Քննարկվեց «ԱԶՕ» ՍՊԸ գանգատը ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Արաբկիրի ՀՏ 15.02.2017թ. թիվ 1011718 ակտի դեմ:

«ԱԶՕ» ՍՊԸ դիմումում բերված փաստարկները.

Ակտի 1-ին կետով արձանագրվել է, որ «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ն (այսուհետ նաև Ընկերություն) գործարքով պակաս կանխավճար է փոխանցել, հետևաբար առաջացել է անհուսալի կրեդիտորական պարտք, որի արդյունքում շահութահարկի հաշվարկում համախառն եկամուտը պակաս է ցույց տրվել 5.644.661 դրամով:

Շահութահարկ.

Ակտում վկայակոչված պայմանագրի և յուրաքանչյուր ապրանքագրի համաձայն՝ ապրանքների համար պետք է կատարվեր 30% կանխավճար, իսկ մնացած 70%-ը պետք է վճարվեր ապրանքները Երևան հասնելուց հետո 120 օրվա ընթացքում: 11.12.2013թ. համաձայնագրով նշված 70%-ի վճարման վերջնաժամկետը սահմանվել է մինչև 30.06.2014թ.:

ՀՀ կառավարության 19.12.2002թ. N2052-Ն որոշման N1 հավելվածի 5-րդ կետի համաձայն՝ նույն անձանց միջև տարբեր գործարքներից (գործառնություններից, փաստերից) առաջացած դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքերի մարման (մասնակի մարման) դեպքում մարվող (մասնակի մարվող) դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքի վերաբերյալ տեղեկության բացակայության դեպքում մարված (մասնակի մարված) է ընդունվում ավելի վաղ ժամկետում առաջացած դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքը:

Ակտի կազմման ժամանակ հաշվի չի առվել նշված նորմի տեղեկության բացակայության դեպքում դրույթը: Տվյալ դեպքում ոչ թե եղել է տեղեկատվության բացակայություն, այլ ճիշտ հակառակը՝ առկա է եղել տեղեկատվություն, մասնավորապես՝ հստակ եղել են գործարքից բխող գումարի վճարման ժամկետները:

Ըստ ժամանակագրության կատարվել են հետևյալ գործողությունները.

- 17.04.12թ. վճարվել է 12200 USD,
- 14.05.12թ. ներմուծվել է ապրանք՝ 31301.6 USD,
- 21.06.12թ. վճարվելն 26500 USD,
- 25.06.12թ. վճարվել է 3500 USD,
- 12.07.12թ. ներմուծվել է ապրանք՝ 9312.42 USD,
- 20.07.12թ. ներմուծվել է ապրանք՝ 65896.75 USD,
- 31.07.12թ. վճարվել է 8000 USD,
- 23.08.12թ. ներմուծվել է ապրանք՝ 11712 USD:

Ակտում վկայակոչված ընկերությունների միջև 11.12.2013թ. կնքված համաձայնագրով պարտքի մնացած 70%-ների վճարման ընդհանուր վերջնաժամկետ է սահմանվել 30.06.2014թ.: Պարտքի մնացած մասը՝ 68022.77 USD-ն, վճարվել է 2 մասով՝ 10.02.14թ. 33000 USD և 18.03.14թ. 35022.77 USD:

Ընկերությունների գործունեության իրականացման ընթացքում բոլոր գործողությունները չեն կարող լինել գրավոր, շատ գործարքներ կատարվում են բանավոր

պայմանավորվածությամբ, ինչը նախատեսված է ՀՀ Քաղաքացիական օրենսգրքով: Համաձայն օրենսգրքի հոդված 294-ի՝ գործարքը, որը կարող է կնքվել բանավոր, համարվում է կնքված նաև այն դեպքում, եթե անձի վարքից ակնհայտ է գործարք կնքելու նրա կամքը: Համաձայն բանավոր պայմանավորվածության, 17.04.12թ. 12200 USD-ի վճարումը հանդիսանում է 14.05.12թ. 31301.6 USD-ի կանխավճարը,

- 21.06.12թ. 26500 USD-ի վճարումը հանդիսանում է 20.07.12թ. 65896.75 USD-ի կանխավճարը,

- 25.06.12թ. 3500 USD-ի վճարումը հանդիսանում է 14.05.12թ. 9312.42 USD-ի կանխավճարը,

- 31.07.12թ. 8000 USD-ի վճարումը հանդիսանում է 23.08.12թ. 11712 USD-ի կանխավճարը:

Պայմանագրերի և համաձայնագրի բովանդակությունը, դրանցում վճարման ժամկետների հստակ նշումը, նաև այն հանգամանքը, որ վճարումներում կոնկրետ նշում չկա նպատակի մասին և այն, որ մյուս ընկերությունը (վաճառող ընկերությունը) շարունակել է նույն պայմաններով, այն է 30% կանխավճարով, տրամադրել ապրանքներ, բավարար հիմք է նշելու, որ կատարված վճարումներից յուրաքանչյուրը կամ դրա մի մասը հանդիսանում է կանխավճար, ավելին՝ վաճառող ընկերությունն այն ընդունել է որպես կանխավճար: 11.12.2013թ. համաձայնագրով նշված է, որ պարտքի 70%-ների վճարման ընդհանուր վերջնաժամկետ է սահմանվում 30.06.2014թ.: Այսինքն՝ վաճառող ընկերությունը հենց միայն նշվածով ընդունել է, որ կանխավճարներն այդ պահի դրությամբ կատարված են, հակառակ դեպքում համաձայնագրով անդրադարձ կկատարվեր կանխավճարների կետանցին: Եվս մեկ հանգամանք. 31.07.12թ. կատարված 8000 USD վճարումը ակտում ընդունվել է որպես կանխավճար, չնայած որ այդ պահին առկա էր 64310.77 USD պարտք՝ խախտելով ակտում ընդունված սկզբունքի տրամաբանությունը, այն է՝ որևէ ամսաթվի դրությամբ պարտքի առկա լինելու դեպքում, վճարումը մնացած դեպքերում ընդունվել է որպես 70%-ի մարում, իսկ այս դեպքում որպես կանխավճար:

Նշենք նաև, որ գործարքների իրականացման ժամանակաշրջանում, հաշվապահական հաշվառումն իրականացվել է ՀԾ հաշվապահ 4 համակարգով, որն ի տարբերություն ներկայիս ՀԾ հաշվապահ 6 համակարգի, ծրագրային հնարավորություն չունի, որպեսզի վճարումները ձևակերպվեն որպես կանխավճար՝ այդ պահին հին պարտքի առկա լինելու պարագայում: Հետևաբար, ծրագրային ձևակերպումներում, որոնք ներկայացվել են ստուգող տեսուչներին, տեղեկատվությունը երևում է ստուգման ակտում ներկայացված ձևով, որի իրական բովանդակությունը, սակայն, այլ է: Վերը նշվածից ելնելով ներկայացվում է ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Արաբկիր ՀՏ-ի 15.02.2017թ. թիվ 1011718 ակտի դեմ «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ի գանգատը և խնդրվում է այն բավարարել:

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև՝ Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության.

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի 21.12.2016թ. N1011718 հանձնարարագրի համաձայն՝ «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ում կատարվել է բյուջեի իետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենս-

դրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Արաբկիրի ՀՏ 15.02.2017թ. N1011718 ակտը (այսուհետ նաև՝ Ակտ): Ակտի 1-ին կետով, մասնավորապես, արձանագրվել է, որ «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ն Բրիտանական Վերջինյան կղզիներում գրանցված «Low City» LTD ընկերության հետ ունի 09.01.2012-31.12.2013թթ. ժամանակահատվածին վերաբերող NLC AG 09.01.2012թ. կնքված պայմանագիր: Պայմանագրի 4-րդ կետի 4.1 ենթակետի համաձայն՝ «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ն նախքան ապրանքների ներմուծումը «Low City» LTD ընկերությանը պետք է վճարի 30% կանխավճար: «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ն 20.07.2012թ. և 23.08.2012թ. ՀՀ տարածք է ներմուծել, համապատասխանաբար՝ 65,896.75 և 11,712.00 ԱՄՆ դոլարին համարժեք ապրանքներ, որոնց համար պետք է կատարեր 30% կանխավճարներ՝ 19,769.025 և 3513.6 ԱՄՆ դոլար: «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ի կողմից ներկայացված «Low City» LTD ընկերության հետ ԱՄՆ դոլարային հաշվով ունեցած կրեդիտորական պարտքերի շարժից և բանկային փոխանցումներից, պարզվեց, որ «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ն վերոնշյալ ներմուծումներից առաջ ունեցել է 1,585.98 ԱՄՆ դոլարի կանխավճար, իսկ 31.07.2012թ. կատարել է վճարում 8000.0 ԱՄՆ դոլարի, 10.02.2014թ.՝ 33,000.00 ԱՄՆ դոլարի, 18.03.2014թ.՝ 35,022.77 ԱՄՆ դոլարի: Վերոնշյալից հետևում է, որ ընկերությունը պակաս կանխավճար է փոխանցել 13,696.645 ԱՄՆ դոլարի ($19,769.025 + 3,513.6 - 1,585.98 - 8,000.0 = 13,696.645$):

Ակտով արձանագրվել է, որ Ընկերությունը, խախտելով «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 2-րդ կետի «ժե» ենթակետի պահանջները, այն է՝ եկամուտների թվին են դասվում ՀՀ կառավարության, իսկ բանկերի, վարկային կազմակերպությունների, ներդրումային ընկերությունների և ապահովագրական ընկերությունների դեպքում՝ ՀՀ կառավարության լիազորած մարմնի և ՀՀ կենտրոնական բանկի համատեղ սահմանած կարգով դուրս գրված անհուսալի կրեդիտորական պարտքերի գումարները, և ՀՀ կառավարության 19 դեկտեմբերի 2002թ. N2052-Ն որոշման պահանջները՝ 2013թ. ՀՏ ներկայացված շահութահարկի հաշվարկում համախառն եկամուտը պակաս է ցույց տվել 5.644.661 դրամի չափով: Արդյունքում հարկվող շահույթը պակաս է ցույց տրվել 2013թ. 5.644.661 դրամի չափով: 2013թ. անհուսալի կրեդիտորական պարտքերի գումարից 2014թ. կատարվել են վճարումներ, որը 2014թ. ՀՏ ներկայացված շահութահարկի հաշվարկում ենթակա է համախառն եկամտից նվազեցման: Արդյունքում 2014թ. ենթակա է ետ վերադարձման շահութահարկի գումար՝ 1.128.932 դրամի չափով:

«Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 33-րդ հոդվածի, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ, 25-րդ և 27-րդ հոդվածներին համապատասխան Ակտով արձանագրվել է շահութահարկի գծով լրացուցիչ գանձման բյուջե ընդամենը 2.280.442 դրամ, իսկ 1.128.932 դրամ ենթակա է ետ վերադարձման:

Վերոգրյալի կապակցությամբ հարկ է նշել հետևյալը.

«Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ համախառն եկամուտը հաշվետու տարում հարկատուի բոլոր եկամուտների հանրագումարն է՝ անկախ դրանց ստացման աղբյուրներից: Նույն հոդվածի 2-րդ կետի «ժե» ենթակետի համաձայն՝ եկամուտների թվին են դասվում ՀՀ կառավարության, իսկ բանկերի, վարկային կազմակերպությունների, ներդրումային ընկերությունների և ապահովագրական ընկերությունների դեպքում՝ ՀՀ կառավարության լիազորած մարմնի և ՀՀ կենտրոնական բանկի համատեղ սահմանած կարգով դուրս գրված անհուսալի կրեդիտորական պարտքերի գումարները:

ՀՀ կառավարության 19.12.2002թ. «Կազմակերպությունների (բացառությամբ բանկերի և ապահովագրական ընկերությունների) դեբիտորական պարտքերի հնարավոր կորուստների պահուստի (պահուստաֆոնդի) ձևավորման, դեբիտորական ու կրեդիտորական պարտքերի անհուսալի ճանաչման և դուրսգրման կարգը հաստատելու մասին» N2052-Ն որոշման N1 հավելվածով հաստատված կարգի՝

- 2-րդ կետի համաձայն՝ նույն կարգը տարածվում է շահութահարկ վճարող հանդիսացող կազմակերպությունների նկատմամբ (բացառությամբ բանկերի և ապահովագրական ընկերությունների, ինչպես նաև ջրօգտագործողների ընկերությունների կողմից ոռոգման ջրի մատակարարման դիմաց ֆիզիկական անձանց մասով առաջացած դեբիտորական պարտքերի և էլեկտրական էներգիայի առուվաճառք իրականացնող՝ էլեկտրական էներգիա բաշխող լիցենզավորված անձանց կողմից էլեկտրաէներգիայի մատակարարման դիմաց ֆիզիկական անձանց մասով առաջացած դեբիտորական պարտքերի)՝ այլ անձանց հետ պայմանագրերից, աշխատանքային հարաբերությունները կարգավորող օրենսդրությունից, վնաս պատճառելու հետևանքով կամ օրենքով նախատեսված այլ հիմքերով առաջացած պարտավորությունների (դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքեր) վրա.

- 3-րդ կետի համաձայն՝ կրեդիտորական պարտքը (այդ թվում՝ աշխատանքի վարձատրության և դրան հավասարեցված այլ վճարումների, շահաբաժինների գծով)՝ կազմակերպության կողմից այլ անձանց (կրեդիտորներին) վճարման (այլ ձևով հատուցման) ենթակա պարտքի գումարն է.

- 4-րդ կետի համաձայն՝ դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքը համարվում է կետանցված, եթե այն կարգի 2-րդ կետում նշված հիմքերով սահմանված ժամկետում չի մարվել: Այն դեպքում, երբ դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքի մարման ժամկետը փոխադարձ համաձայնությամբ երկարաձգվում է, դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքը համարվում է կետանցված՝ նոր ժամկետում չմարվելու դեպքում.

- 6-րդ կետի համաձայն՝ նույն կարգի նպատակներով դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքի անհուսալի ճանաչումը և դուրսգրումը չի վերաբերում հաշվապահական հաշվեկշռում ճանաչման նպատակով դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքերի չափմանը, հաշվապահական հաշվեկշռից դուրսգրմանը (ապաճանաչմանը) և ֆինանսական արդյունքների մասին հաշվետվություններում համապատասխան եկամուտ կամ ծախս ներառելուն (ճանաչելուն)։

- 21-րդ կետի համաձայն՝ կրեդիտորական պարտքը կետանցված դառնալու 366-րդ օրվանից համարվում է անհուսալի՝ բացառությամբ ՀՀ կառավարության որոշմամբ սահմանված դեպքերի։

ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի՝

- 3-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ քաղաքացիները և իրավաբանական անձինք քաղաքացիական իրավունքները ձեռք են բերում ու իրականացնում իրենց կամքով և ի շահ իրենց։ Նրանք ազատ են պայմանագրի հիման վրա սահմանելու իրենց իրավունքները և պարտականությունները, որոշելու պայմանագրի՝ օրենսդրությանը չհակասող ցանկացած պայման։

- 437-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ պայմանագրի պայմանները որոշվում են կողմերի հայեցողությամբ, բացի այն դեպքերից, երբ համապատասխան պայմանի բովանդակությունը սահմանված է օրենքով կամ այլ իրավական ակտերով (հոդված 438)։

- 367-րդ հոդվածի 1-3-րդ մասերի համաձայն՝ հանդիպական է ճանաչվում կողմերից մեկի պարտավորության կատարումը, որը պայմանագրին համապատասխան, պայմանավորված է մյուս կողմի պարտավորության կատարմամբ: Այն կողմը, որի վրա դրված է հանդիպական կատարումը, պարտավոր կողմի՝ պայմանագրով պայմանավորված պարտավորությունը սահմանված ժամկետում չկատարելու մասին ակնհայտորեն վկայող հանգամանքների առկայության դեպքում, իրավունք ունի կասեցնել իր պարտավորության կատարումը կամ հրաժարվել այն կատարելուց և պահանջել հատուցելու վնասները: Եթե պայմանագրով պայմանավորված պարտավորությունը կատարվել է ոչ լրիվ ծավալով, այն կողմը, որի վրա դրված է հանդիպական կատարումը, իրավունք ունի կասեցնել իր պարտավորության կատարումը կամ հրաժարվել այն կատարելուց՝ մյուս կողմի պարտավորության չկատարված մասին համապատասխան չափով:

- 531-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ մատակարարված ապրանքների համար գնորդը վճարում է՝ պահպանելով պայմանագրով նախատեսված հաշվարկների կարգը և ձևը: Եթե հաշվարկների կարգը և ձևը որոշված չեն կողմերի համաձայնությամբ, ապա հաշվարկները կատարվում են վճարման հանձնարարականներով:

Սույն գործով եզրակացության հանգելու համար Հանձնաժողովը հաշվի է առնում նաև հետևյալ փաստական հանգամանքները

1) «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ի և «Low City» LTD ընկերության միջև 09.01.2012թ. կնքված NLC AG 09/01/2012 պայմանագրի 4-րդ կետի 4.1 ենթակետով նախատեսվել է, որ «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ն նախքան ապրանքների ներմուծումը պետք է վճարի ապրանքների գնի 30%-ը, իսկ 70%-ը՝ ապրանքները Երևան հասնելուց հետո 120 օրվա ընթացքում,

2) «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ի և «Low City» LTD ընկերության միջև 11.12.2013թ. կնքվել է NLC AG 09/01/2012 պայմանագրի N01 համաձայնագիրը, որով պայմանագրի 4-րդ կետի 4.1-րդ ենթակետը շարադրվել է նոր խմբագրությամբ, համաձայն որի՝ «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ն նախքան ապրանքների ներմուծումը պետք է վճարի ապրանքների գնի 30%-ը, իսկ 70%-ի վճարումը հետաձգվում է մինչև 30.06.2014թ.,

3) Ընկերությունը Հանձնաժողովին է ներկայացրել վերոնշյալ պայմանագրին համապատասխան ապրանքների մատակարարման հաշիվները և դրանց դիմաց վճարումները հավաստող փաստաթղթերը, համաձայն որոնց՝

- ապրանքների ներմուծումներ են կատարվել՝ 14.05.12թ. (31301.6 ԱՄՆ դոլար), 12.07.12թ. (9312.42 ԱՄՆ դոլար), 20.07.12թ. (65896.75 ԱՄՆ դոլար) և 23.08.12թ. (11712 ԱՄՆ դոլար),

- ներմուծված ապրանքների դիմաց կատարվել են վճարումներ՝ 17.04.12թ. (12200 ԱՄՆ դոլար), 21.06.12թ. (26500 ԱՄՆ դոլար), 25.06.12թ. (3500 ԱՄՆ դոլար), 31.07.12թ. (8000 ԱՄՆ դոլար),

- պարտքի մնացած մասը՝ 68022.77 ԱՄՆ դոլարը վճարվել է 10.02.14թ.՝ 33000 ԱՄՆ դոլար և 18.03.14թ. 35022.77 ԱՄՆ դոլար:

Հիմք ընդունելով վերոնշյալ իրավական կարգավորումները և հաշվի առնելով սույն հարցին առնչվող փաստական հանգամանքները, Հանձնաժողովը գտնում է, որ Գանգատը ենթակա է բավարարման հետևյալ հիմնավորումներով.

1) վերոնշյալ իրավական կարգավորումներին համապատասխան՝ քննարկվող դեպքում մատակարարված ապրանքների համար կրեդիտորական պարտքը կհամարվեր կետրանցված պայմանագրով սահմանված ժամկետում չմարվելու դեպքում: Պայմանագրով նախատեսված է եղել, որ ապրանքների յուրաքանչյուր խմբաքանակի

մատակարարման դեպքում նախքան դրանց ներմուծումը պետք է վճարվի մատակարարվող ապրանքների գնի 30%-ը: Նշված վճարումներն Ընկերության կողմից կատարվել են ըստ համապատասխան մատակարարումների (հաշիվների), ընդ որում, յուրաքանչյուր վճարումը կազմել է դրան հաջորդող մատակարարված ապրանքների արժեքի 30%-ից ավելին: Միաժամանակ, մատակարարված ապրանքների արժեքի մնացած մասի համար պայմանագրով նախատեսված է եղել վճարման առանձին ժամկետ, ինչը փոխադարձ համաձայնությամբ երկարաձգվել է, հետևաբար վերոնշյալ իրավական կարգավորումներին համապատասխան՝ այդ մասով կրեդիտորական պարտքը կարող էր համարվել կետանցված միայն նոր ժամկետում չմարվելու դեպքում, իսկ քննարկվող դեպքում պայմանագրով (համաձայնագրով) սահմանված ժամկետներում պարտքն ամբողջությամբ մարվել է,

2) պայմանագրի կողմը՝ «Low City» LTD ընկերությունը, որի վրա պայմանագրով դրված է հանդիպական կատարում (յուրաքանչյուր խմբաքանակ ապրանքները մատակարարել դրանց արժեքի 30%-ի վճարման պայմանով), պարտավոր կողմի՝ պայմանագրով պայմանավորված պարտավորությունը (մինչև յուրաքանչյուր խմբաքանակ ապրանքների մատակարարումը վճարել ապրանքների արժեքի 30%-ը) սահմանված ժամկետում չկատարելու մասին ակնհայտորեն վկայող հանգամանքների առկայության դեպքում իրավունք ուներ կասեցնելու իր պարտավորության կատարումը կամ հրաժարվել այն կատարելուց և պահանջել հատուցելու վնասները: Քննարկվող դեպքում «Low City» LTD ընկերությունը յուրաքանչյուր անգամ շարունակել է մատակարարել ապրանքների խմբաքանակները, ինչը Հանձնաժողովի համոզմամբ փաստում է այն մասին, որ «Low City» LTD ընկերությունն ընդունել է պարտավոր կողմի՝ պայմանագրով պայմանավորված պարտավորության պարտքն կատարված լինելը,

3) քննարկվող դեպքում «ԱԶՕ» ՍՊԸ-ի կողմից ներկայացված «Low City» LTD ընկերության հետ ԱՄՆ դոլարային հաշվով ունեցած կրեդիտորական պարտքերի շարժի ուսումնասիրության արդյունքում պարզվել է, որ Ընկերությունը 20.07.12թ. (65896.75 ԱՄՆ դոլար) կատարված ներմուծումից առաջ ունեցել է ընդամենը 1,585.98 ԱՄՆ դոլարի կանխավճար, ինչը Ընկերության ներկայացրած փաստաթղթերին համապատասխան՝ պայմանավորված է եղել այն հանգամանքով, որ հաշվապահական հաշվառման ծրագիրը հնարավորություն չի ունեցել նախորդ վճարումները ձևակերպել որպես ներմուծվող համապատասխան խմբաքանակի արժեքի 30%-ի կանխավճար՝ վճարման պահին նախորդ ներմուծումների գծով առկա պարտքի պարագայում: Արդյունքում, ընթացիկ վճարումները հաշվապահական հաշվառման ծրագրում մարել են նախկին ներմուծումների գծով այն կրեդիտորական պարտքերը, որոնց վճարման ժամկետներն ըստ պայմանագրի դեռևս չեն լրացել: Հանձնաժողովը հարկ է համարում նշել, որ ՀՀ կառավարության 19.12.2002թ. N2052-Ն որոշման N1 հավելվածով հաստատված կարգի 6-րդ կետի համաձայն՝ նույն կարգի նպատակներով դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքի անհուսալի ճանաչումը և դուրսգրումը չի վերաբերում հաշվապահական հաշվեկշռում ճանաչման նպատակով դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքերի չափմանը, հաշվապահական հաշվեկշռից դուրսգրմանը (ապաճանաչմանը) և ֆինանսական արդյունքների մասին հաշվետվություններում համապատասխան եկամուտ կամ ծախս ներառելուն (ճանաչելուն):

4) Հաշվի առնելով վերոնշյալը, Հանձնաժողովը գտնում է, որ քննարկվող դեպքում Ընկերության կողմից չեն խախտվել «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ

հողվածի 2-րդ կետի «Ժե» ենթակետի պահանջները, քանի որ մատակարարված ապրանքների համար կրեդիտորական պարտքը կետանցված և անհուսալի համարվելու համար ՀՀ կառավարության 19.12.2002թ. N2052-Ն որոշման N1 հավելվածով հաստատված կարգի 2-4-րդ և 21-րդ կետերով սահմանված հիմքերը բացակայում են:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի, «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Է՝

Անվավեր ճանաչել ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Արաբկիրի ՀՏ 15.02.2017թ. թիվ 1011718 ակտի 1-ին կետը:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ